

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

10 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinând cererea de strămutare a cauzei penale în privința lui Țopa Viorel și Paveliu Răzvan învinuiți de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.42,243 alin.(3) lit.b), 361 alin.(2) lit.d) Cod penal înaintată de Țopa Viorel și Paveliu Răzvan, reprezentați de avocatul Pavel Dumitru.

Termenul de examinare:

03.05.2017 - 10.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Țopa Viorel și Paveliu Răzvan, reprezentați de avocatul Pavel Dumitru, au înaintat cerere de strămutare a cauzei penale în privința lui Țopa Viorel și Răzvan Paveliu învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42,243 alin.(3) lit.b), 361 alin.(2) lit.d) Cod penal din Curtea de Apel Chișinău în altă instanță egală în grad, invocând că judecarea cauzei în instanța dată nu va fi una echitabilă, deoarece se încalcă prevederile art.30, 31 Cod de procedură penală, completele de judecată neîntemeiat se schimbă. Astfel, petiționarul invocă că, la prima ședință a fost format completul care urma să judece cauza compus de judecătorii O.Robu, S.Teleucă și L.Brînză, iar din motiv că S.Teleucă nu s-a abținut de la judecarea cauzei, acesta a fost recuzat în ședința din 14.12.2016, când deja era format un alt complet de judecată compus din judecătorii I.Pleşca, S.Teleucă și O.Robu.

Cererea de recuzare a fost repartizată judecătorului Gh.Morozan, care a fost examinată la 15.12.2016, fără a fi respectată procedura și respinsă.

La ședința de judecată din 24.01.2017, din nou a fost modificat completul de judecată, în locul judecătorului I.Pleşca a fost introdus judecătorul L.Brînză.

În ședința de judecată din 28.03.2017, a fost pusă în discuție cererea apărării de recuzare a judecătorului S.Teleucă, care repetat a fost repartizată spre soluționare judecătorului Gh.Morozan, care urma să se abțină de la examinarea cererii de recuzare, însă care fără a cita părțile, a respins cererea, ca fiind repetată.

La fel, petiționarii invocă existența suspiciunilor întemeiate în existența conexiunilor între mai mulți magistrați a Curții de Apel Chișinău, în special a președintelui instanței I.Pleşca, cu comanditarul dosarului penal în cauză, V.Plahotniuc, ceea ce va face imposibilă obținerea unei soluționări obiective și complete a cauzei date la Curtea de Apel Chișinău.

2. Examinând cererea de strămutare, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În temeiul prevederilor art.46 Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

Colegiul penal menționează că motivele invocate în cererea de strămutare, expuse în pct.1 al prezentei hotărâri, nu pot servi ca temei de strămutare a cauzei date, deoarece acestea nu sînt obiective și nu confirmă faptul că strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad ar duce la examinarea ei mai rapidă, obiectivă și completă și nu ar duce la tergiversarea cauzei.

Astfel, reieșind din conținutul cererii de strămutare, Colegiul penal conchide că, petiționarii invocă o posibilă aparență de imparțialitate a judecătorilor Curții de Apel Chișinău care urmează să examineze cauza penală de învinuire a lui V.Țopa și R.Paveliu, invocând, precum că ar exista suspiciuni întemeiate în existența conexiunilor între mai mulți magistrați a Curții de Apel Chișinău, în special al președintelui instanței I.Pleşca, cu comanditarul dosarului penal în cauză, V.Plahotniuc, ceea ce va face imposibilă obținerea unei soluționări obiective și complete a cauzei date la Curtea de Apel Chișinău.

Însă, Colegiul penal menționează că în cazul când există circumstanțele prevăzute de art.33 Cod de procedură penală, judecătorul poate fi recuzat de către părțile la proces, iar procedura de examinare a cererii de recuzare este descrisă în art.33-35 Cod de procedură penală.

Recuzarea trebuie să fie motivată și poate fi propusă, de regulă, înainte de începerea procesului.

Mai mult, față de cele ce preced se mai remarcă că, aceste circumstanțe nu cad sub incidența instituției strămutării judecării cauzei penale în altă instanță, deoarece, conform prevederilor art.26 Cod de procedură penală, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii sînt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele penale pe baza legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă în condiții care exclud orice presiune asupra lor. Justiția penală se înfăptuiește fără careva imixtiune. Judecătorul este obligat să se opună oricărei încercări de a exercita presiune asupra sa. Exercițarea de presiune asupra judecătorului la judecarea cauzelor penale cu scopul de a influența emiterea hotărârii judecătorești atrage răspundere conform legii.

Este notoriu faptul că, dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, implică și dreptul la o instanță imparțială. Adică, instanța are obligația de a oferi toate garanțiile suficiente, de a exclude orice dubii rezonabile referitor la imparțialitatea instanței, aparențele avînd un rol decisiv (*Piersack vs Belgia* din 01.10.1982, *Padovani vs Italia* din 26.02.1993). Or, într-o societate democratică, instanța de judecată trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Imparțialitatea subiectivă a judecătorilor se prezumă, iar prezumția de imparțialitate subiectivă care operează în favoarea magistraților nu poate fi deturnată în temeiul aprecierilor subiective ale justițiabililor. Or, valorificarea dreptului părților la o instanță imparțială nu poate să se realizeze într-o manieră arbitrară, întemeiată pe subiectivism susceptibilă de a antrena încălcarea drepturilor celorlalți părți în proces - de a beneficia de examinarea cauzei de către judecătorii în a căror competențe pricina respectivă este dată, precum și standardele de independență și eficiență a justiției, potrivit cărora un judecător nu poate fi îndepărtat de la examinarea cauzei în lipsa unui just motiv (Recomandarea CM/rec (2010)12, pct.9).

Imparțialitatea obiectivă a judecătorilor ține de evaluarea aparențelor necesare excluderii unei bănuieli rezonabile privind imparțialitatea judecătorului *în temeiul anumitor fapte verificabile* (*Findlay vs UK* din 25.02.1995, *Hauschildt vs Danemarca* din 24.05.1989). În acest sens, simplu fapt că un judecător a îndeplinit anumite acte,

înainte de a judeca în fond, nu poate constitui criteriu de referință la aprecierea imparțialității obiective concrete (Didier vs Franța din 27.08.2002).

Astfel, reținând cele menționate *supra*, Colegiul penal conchide că nu există circumstanțe care ar pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorilor instanței de apel la examinarea cauzei penale de învinuire a lui V.Țopa și R.Paveliu, temeiurile invocate de petiționari purtând un caracter declarativ, neargumentat prin probe.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal ajunge la concluzia că cererea de strămutare urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

3. În conformitate cu prevederile art.46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Respinge cererea de strămutare a cauzei penale privind învinuirea lui Țopa Viorel și Paveliu Răzvan de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.42,243 alin.(3) lit.b), 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, înaintată de Țopa Viorel și Paveliu Răzvan, reprezentați de avocatul Pavel Dumitru, din Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță de judecată egală în grad, ca fiind neîntemeiată.

Încheierea este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu